

Тебе, що світлом (Тебе, одіваюццагося)

жа - лю, жа - лю наш, жа - лю наш, най

со-лод - ший І - су - сел По-ба - чив-ши Те-бе на хрес-

ті по - вис - ло-го, сон-

це не гай - но мо - ро-ком по-кри-ло-ся і земля з ост-

ра - ху тряс-ла - ся і роз - дер - ла-ся цер-

ков - на за - на-ві - са. Ось те-пер ба - чу Те-бе,

що за-ра - ди ме - не доб - ровіль - но прий - няв

смерті Як,

як по-хо-ва - ю Те-бе, Бо - же мій? А - бо

я - ко - ю пла - ща - ни - це - ю об -

горі? Я - ки - ми ру - ка - ми ді - ткну-ся неглинно-го

Тво - го ті - ла? Та я - кі,

